

kunde man let se bort fra dette ikke ganske Principvigtige deri og finde sig i, at der ad den Vej blev ydet de mindre heldig stillede Brænderier en virkelig, en effektiv Hjælp, og ikke blot blev givet dem en Udset til en Begunstigelse eller sikret dem en Begunstigelse efter en saa lang Tids Forløb, at jeg antager, at Hjælpen derved vilde blive uden Betydning. Det maa jo erindres, at disse mindre Brænderier ville blive stillede uheldigere i Konkurrencen med de store, end de have været tidligere. De større og velindrettede Brænderier ville efter Lovens Vedtagelse have frit Valg imellem, hvilken Bestatningsmaade de ville vælge; de ville være istand til at vælge den for dem fordelagtigste Bestatningsmaade. Derimod ere de smaa Brænderier, der ikke ere indrettede saaledes, at Produktbestatningen kan indrettes paa dem, ikke istand til at træffe et saadant Valg, men de ere nødt til at blive under Karrumsbestatningen og blive altsaa for Fremtiden stillede uheldigere i Konkurrencen med de store, end de hidtil have været. Jeg tror derfor ikke, at man ganske kan berolige sig med, at de hidtil have kunnet holde Hovedet oppe i Konkurrencen med de store, thi Forholdet vil ikke blive det samme, som det hidtil har været. Jeg kan altsaa ikkun anbefale at blive ved Lovforslagets Bestemmelse med Hensyn til Affattelsen af § 5. — I Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 1 maa jeg endnu kun gjøre den Bemærkning, at jeg kun kan anse det for en Forbedring, naar Underænderingsforslaget bliver vedtaget. Den ærede Ordfører for Mindretallet har ganske rigtig angivet, at man ogsaa i andre lignende Forhold kan komme til retslige Afgjørelser, men derfor er det ikke sagt, at det er heldigt. Jeg tror, at det er heldigere, naar man kan undgaa at komme til Retsvigt om saa vanskelige Skjønssagsgjørelser, som der her bliver Spørgsmaal om, og at det altsaa kan betragtes som en Forbedring, naar det ærede Medlems Underænderingsforslag bliver føjet til. Jeg skal iøvrigt henstille, om det dog ikke vilde være rigtigt, dersom man vil gaa denne Vej, at indskrænke Bemyndigelsen til at forlænge Karrumsbestatningstiden for de mindre Brænderier til et bestemt Tal af Aar, thi jeg kan ikke anse det for rigtigt i Loven at aabne Udgang til, at man i ubestemt Tid, ja, til al Evighed, om det skulde være, vedbliver at have to forskellige Bestatningsformer for Spiritus tilvirkningen her i Landet. — Ændringsforslaget under Nr. 4 kan jeg kun erkjende for en Forbedring.

Ordføreren (Møzen): Hvad angaar de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet om, at der formentlig ikke var Noget til Hinder for, at Spørgsmaalet om Betingelserne for Karrumsbestatningens Vedbliven forebragtes for Domstolene, kan jeg henholde mig til den høitærede Ministers Bemærkninger. Jeg tror, at Enhver maa erkjende, at det er et Spørgsmaal, som ikke egner sig til Afgjørelse ad judicial Vej. Naar dernæst den ærede Ordfører for Mindretallet bemærkede, at man maatte tilføie denne Bestemmelse strax, fordi det var givet, at der eksisterede saadanne Brænderier, og der behøvedes ikke 7 Aar til at undersøge dem, skal jeg her tillade mig den almindeligere Bemærkning, at jeg veed ikke — jeg savner den fornødne Kundskab om disse Brænderiforhold — hvor mange der er af saadanne Brænderier, det veed jeg Ingenting om; naar der bliver Spørgsmaal om der er 1 eller 2 eller 3 eller 10 eller 20, det er et Forhold, som ikke er oplyst. Nu forekommer det mig dog at være givet, at det vilde være af megen Betydning, inden man giver en Bestemmelse, at faae at vide, om denne Bestemmelse skal gives maaffe for et eller to Brænderier, eller om der er en Mængde, paa hvilken dens Regler ville finde Anvendelse. Det vide vi ikke nu, men det er den Slags Forhold, som jeg mente, Ministeren i de kommende Aar kunde skaffe sig Oplysning om, og der er saameget mindre Grund til en Undersøgelse nu, som hvert af de kommende Aar kan tænkes at bevirke Forandringer i disse Forhold, idet det kan ventes, at der er adskillige af Brænderierne, der Aar efter Aar ville gaa til Grunde, og at man altsaa først da vilde kunne udregne og afgjøre, naar det Tidspunkt kommer, da den obligatoriske Bestatning skal indføres. Det er derfor, at vi have ment, at det vilde være for tidligt endnu at anstille Undersøgelser, men at det paa den anden Side vilde være af Interesse, at man, naar en Bestemmelse skulde gives, var anderledes og grundigere orienteret, ikke blot om der eksisterede et eller to Brænderier af denne Art, men overhovedet med Hensyn til Antallet af disse Brænderier, som her er Spørgsmaal om, end man for Diebliffet er, og det er derfor, vi have ment, at disse Aar nok kunde anvendes paa den Maade til at tilvejebringe saadanne Oplysninger. Naar Mindretallet mente, at det kunde være hensigtsmæssigt at blive staaende ialtfald ved den Reform at faae en Produktbestatning, saa vilde det ogsaa godt kunne lade sig gjøre, dersom man fore-